

репрезентативна
периферія

XVI Лемківський Єрусалим
Łemkowski Jeruzalem

organizator, wydawca
Zjednoczenie Łemków
ul. Jagiełły 2
38-300 Gorlice

kuratorzy
Natalia Hładyk, Joanna Zemanek
we współpracy z prezesem
Małopolskiej Fundacji Muzeum Sztuki Współczesnej
Janem Trzupkiem

opracowanie graficzne
Joanna Zemanek

zdjęcia
Bartłomiej Kiełtyka i archiwa artystów

Tłumaczenie
Emil Hojsak
Natalia Hładyk

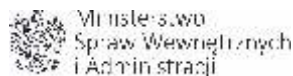
ZREALIZOWANO DZIĘKI DOTACJI
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
Gorlice 2016

druk
Drukarnia Kwadrat
Nowy Sącz

ISBN 978-83-940062-3-5



Zrealizowano dzięki dotacji
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji



GRZEGORZ SZTWIERTNIA
JOANNA ZEMANEK
NATALIA HŁADYK
MAGDALENA KULESZA-FEDKOWICZ
TETIANA SKROMNA
TEREZA BARABASZ
MYCHAŁO BARABASZ
DANYŁO MOWCZAN
DANIEL BIAŁOWĄS
ARKADIUSZ ANDREJKOW
DENISA LEHOCKÁ
ARTUR KLINAŮ
ANNA JANCZYSZYN
PAVLÍNA FICHTA ČIERNA

ПАВЛІНА ФІХТА ЧЕРНА
АННА ЯНЧИШИН
АРТУР КЛІНАŮ
ДЕНІСА ЛЕГОЦКА
АРКАДІУШ АНДРЕЙКОВ
ДАНІЕЛЬ БЯЛОВОНС
ДАНИЛО МОВЧАН
МИХАЙЛО БАРАБАШ
ТЕРЕЗА БАРАБАШ
ТЕТЯНА СКОРОМНА
МАГДАЛЕНА КУЛЕША-ФЕДКОВІЧ
НАТАЛІЯ ГЛАДИК
ЙОАННА ЗЕМАНЕК
ГЖЕґОЖ ШТВЕРТНЯ

Лемківський
Єрусалим
Łemkowskie
Jeruzalem
XVI

• • • п е
р е • р и
р у ф е
ф е р і я
і е • •

• • • п е
р е • р и
р у • ф е
ф е р і я
р і е • •

XVI Łemkowskie Jeruzalem – PERYFERIE

Naszym zadaniem jest to odniesienie się, rozstrzygnięcie znaczenia Peryferii.

Peryferie jako obszar daleki od świata, ale bardzo bliski naszej tożsamości, naszemu pochodzeniu. Peryferie to miejsce i zarazem środek naszej dualistycznej struktury, to one ukształtowały nas jako ludzi, również jako artystów. Bez względu na to skąd byśmy pochodzili zawsze wobec innych będziemy tymi z peryferii. Słowo to chociaż ma znaczenie negatywne, jest naznaczone, jednocześnie posiada jedyne w swym rodzaju wartości budujące nasze jestestwo. Jest nieusuwalnym punktem odniesienia, jest nadzieją, a zarazem i klątwą. Nadzieją na to, że kiedyś będzie jak w ... i klątwą – bo nie będzie nigdy. Peryferie możemy też rozumieć jako zasłonięte ścianką pole sztuki, intymne i prawdziwe bo nasze.

XVI Лемківський Єрусалим – Периферія

Повинни-зме спробувати зрозуміти чим є Периферія.

Периферія як територія, оддалена од світа, але близка нашій тотожності, нашим корінням. Периферія – то місце, і, одночасно, центр нашої дуалістичної структури, то она сформувала нас як люди, тіж як митців. Без огляду на того, одкаль би зме били родом, все для інчих будеме людьми з периферії. Тото слово, хоц з негативним забарвлінням, та й значинням, сповнене вартости, што лягли в основу нашого єства. То орієнтир, якого неможливо усунути, она для нас надійом, і, одночасно, прокляттям. Сподіваньом на того, же колиси буде як в ..., і прокляттям – для того, бо нигда не буде. Периферію можеме тіж зрозуміти як дачим запертий мистецький простір, інтимний і правдивий, бо наш.

(tłumaczenie Emil Hojsak, переклад Еміль Гойсак)

Natalia Hadyk

Наталія Гладик

Fragment z książki Ziemowita Szczereka *Siódemka*

Siódemka, myślisz, szós polskich królowa, droga, która jest kręgosłupem polskiego państwa, Polski wiślanej, bo ta odrzana to zupełnie inna historia.

Tamto to polska kolonia. A tutaj, wzdłuż Siódemki, Siódemeczki, rozwlekła swoje ciało Polska, ta Polska, the Polska, ten projekt, prodżekt, prodżekt Polska, który kilka razy nie wypalił, a teraz jest znów odpalony i terkocze, działa jakoś pyr-pyr, pyr-pyr, zbiera się jakoś do kupy, próbuje się na nowo określić, a Siódemka jest jego osią przeprowadzoną od Gdańska przez Warszawę po Kraków i góry, przez sam jego środek, rozcina ziemię,

z której ta Polska wypływała, które są jej esencją, które nadają jej kształt i ton, bo to rzeczywistość przy Siódemce nadaje ton reszcie kraju, bo to Siódemka to polskie centrum, a reszta to peryferia, choć sama Siódemka to peryferium do kwadratu, hej, Siódemka, Siódemka.

Siódemka jak syn siódmy siódmego syna, siedem dni tygodnia, siedem sumeryjskich demonów, siedem kolorów tęczy, siedem wzgórz Rzymu i Drugiego Rzymu, siedem starożytnych mórz, siedem niebios, siedem gór i siedem rzek, siedem bram piekieł, siedem pieczęci, siedem głów Bestii, siedem rogów Baranka, siedem cudów świata i siedem grzechów głównych.

Ziemowit Szczerek

Siódemka

Jedziesz sobie więc nieco wystraszony przez Michałowice, pierwszą wiochę po dawnej rosyjskiej stronie, oglądasz reklamy Zajazdu Kosynier, myślisz sobie – niedaleko Racławice, ho, ho, miejsce pamięci, może warto zajechać, zobaczyć, nigdy, myślisz, nie byłeś w Racławicach, a to przecież niedaleko Siódemki, a Siódemkę masz zjeżdżoną w tę i we w tę, razy miliony, w zasadzie, jak tak się zastanowić, to właśnie Siódemka, nic innego, to twoja ojczyzna. Ani Warszawa, w której jakiś czas mieszkałeś, ani Kraków, do którego uciekłeś ukryć się przed Polską i w którym teraz mieszkasz, ani Radom, w którym się urodziłeś - żadne z tych miejsc nie jest twoją prawdziwą ojczyzną, twoją ojczyzną jest przestrzeń między tymi miejscami. Siódemka.

Siódemka to twoja ojczyzna.

Niech inni sy jadą dzie mogą, dzie chcą, do Widnia, Paryża, Londynu, a ty jesteś z Siódemki i nic na to nie poradzisz. Mój Boże, to z perspektywy tej pierdolonej drogi patrzysz na świat. Z perspektywy tego pierdolonego ciągu asfaltu. A i tak dobrze, że asfaltu, bo przecież mogło być gorzej. Przecież mogło nie być nawet asfaltu. Przecież asfalt jest na tej tu i tak od niedawna. Dopiero komuniści wyasfaltowali ci ojczyznę.

Owszem, trochę jeździłeś po tym świecie, trochę liznąłeś, jesteś redaktorem w końcu tego pieprzonego portalu Swiatpol.pl, zajmujesz się tam sprawami zagranicznymi i czasem skapnęła jaka delegacyjka, głównie – bo tym się zajmujesz najbardziej – w polskie sąsiedztwo, do Czech, na Ukrainę, na Bałkany, do Rumunii, czasem Niemcy jakie, czasem jakaś Brukselka czy Sztrazburżek, wiadomo, patria maior, Bruksela jako nasza druga Warszawa, tylko że nikt w to nie wierzy, bo jak z polskiej perspektywy uwierzyć w stołeczność Brukseli, no jak. W każdym razie – nie jesteś w stanie przyjąć innej perspektywy niż ta siódemkowa, a próbowałeś.

Ziemowit Szczerek

3
e
m
o
w
i
t
S
z
c
z
e
r
e
k

Jedziesz, na przykład, do takich Czech, siadasz sobie w knajpie, przychodzi kelner, prosisz piwo, mówiąc „prosim pivo” i próbując nadać temu „prosim pivo” czeski akcent, a raczej akcent, który wyobrażasz sobie jako czeski, dostajesz to piwo, patrzysz, czy nikt nie widzi, i sprawdzasz, czy pena jest naprawdę na dwa palce, znów patrzysz, czy nikt nie widzi, i kładasz na pianie pięciokoronówkę i obserwujesz, czy ją piana naprawdę utrzymuje, potem upijasz łyk, zapalasz petrę nebo spartę, rozglądasz się po tych hobbicich twarzach wokół ciebie i wyobrażasz sobie, jak też może taki Czech patrzeć na świat. Jak widać świat z tej małej, czeskiej kotlinki. Z jednej strony Niemcy, z których przyszły wszystkie kulturowe wzorce i wszystkie kształty, bo przecież tylko dureń nie widzi, że Czechy wyglądają jak zgrzebniejsze i mniej subtelne Niemcy. Od dołu Austria, która służy Czechom do poprawiania sobie nastroju, bo to też Niemcy, tylko takie bardziej ludzkie i w zasięgu ręki, bo w zasadzie wyglądające tak samo, jak Czechy, albo może i nawet gorzej. Na wschodzie Słowacja, która też służy Czechom do podbijania ego, bo to – w sumie – takie czeskie Kresy Wschodnie, miejsce – jak to się mawia – orki cywilizacyjnej, i choć Czesi się nad Słowacją pochylają, ręce braterskie wyciągają, to jednak traktują Słowację w podobny sposób, w jaki Polska traktuje Ukrainę, czyli „myśmy was podźwignęli, bracia, z barbarzyństwa, więc chodźcie tu teraz, buzi dajcie, wdzięczność okażcie pochylcie się no”.

Ziemowit Szczerek

3
emowit
llepek

Фрагмент з книжки Земовіта Щерка *Сімка*

Сімка, думаш, польських доріг королева, дорога-хирбет польської держави, Польщі вісяноної, бо тота одряна, то чисто інша історія.

Тамто то польська колонія. А гев, вздовж Сімки, Сімочки, розпростерла своє тіло Польща, тота Польща, the Польща, тот проєкт, проджект, проджект Польща, який юж кілька разів ся не вдав, а тепер зас го рестартують, по кус гурчит, копит, пробують го дакой позберати, наново визначити, а Сімка, то його вісь, попровадена од Гданьська без Варшаву по Краків і гори, без саму його середину, тне землю, з якої тота Польща ся родила, які сут ей змістом, котри надають ей форму і тон, бо то дійсність при Сімці надає тон решті країни, бо тота Сімка - то центр Польщі, а решта - то периферія, хоц сама Сімка - то периферія до квадрату, гей Сімка, Сімка.

Сімка як сямий син сего сина, сім дни тижня, сім сумерийських демонів, сім кольорів дуги, сім верхів Риму

і Другого Риму, сім античних морів, сім небес, сім гір і сім рік, сім пекельних воріт, сім печати, сім голов Потвори, сім рогів Ягняти, сім чудес світа і сім головних гріхів.

Ziemowit Szczerek

Земовіт Щерек

Іхаш собі кус вистрашений без Міхаловіце, перше село по колишній російській стороні, оглядаш реклами Заїзду Косинер, думаєш собі – недалеко Рацлавиці, го, го, місце пам'яті, може варто заїхати, видіти, ніколи, думаєш, не бив єс в Рацлавицях, а то претіж недалеко Сімки, а Сімку єс з'їхав на вшитки сторони, рази мільйони, в сумі, як ся добрі задумати, то власні Сімка, нич інчого, то твоя батьківщина. Ани Варшава, в котрій якийсь час єс жив, ани Краків, до котрого єс втюк, жеби сховатися од Польщи, і в котрім тепер жиєш, ани Радом, в котрим єс ся вродив – ани єдно з тих місць не є твоєм правдивом батьківщином, твоєм батьківщином є простір меже тима місцями. Сімка.

Сімка то твоя батьківщина.

Най інчи си їхають де можуть, де хочут, до Відня, Парижа, Лондину, а тис зо Сімки, і нич тому не вдієш. Боже мій, то з перспективи той дурацкой дороги смотриш на світ. З перспективи того дурацкого безкінечного асфальту. А і так добрі, же асфальту, мо претіж могло бити гірше. Бо асфальт є на тій ту і так од недавна. Аж комуністи виасфальтували ти батьківщину.

Так, кусцьок їздив єс по світі, дакус видів, єс вкінци редактором того дурного сайту Swiatpol.pl, там займаєшся політичними справами і часом трафилася дака делегацияка, головні – бо тим ся займаєш найбільше – в польське сусідство, до Чехів, в Україну, на Балкани, в Румунію, часом даки Німці, часом дака Брукселька чи Штразбуржок, відомо, patria maior, Брукселька як наша друга Варшава, лем же ніхто тому не вірит, бо як з польской перспективи увірити в столичність Брукселі, но як. В кождім будь разі – ти не годен прийняти іншой перспективи, як тота сімкова, хоц єс пробував.

Ziemiowit Szczerek

Земовіт Щерек

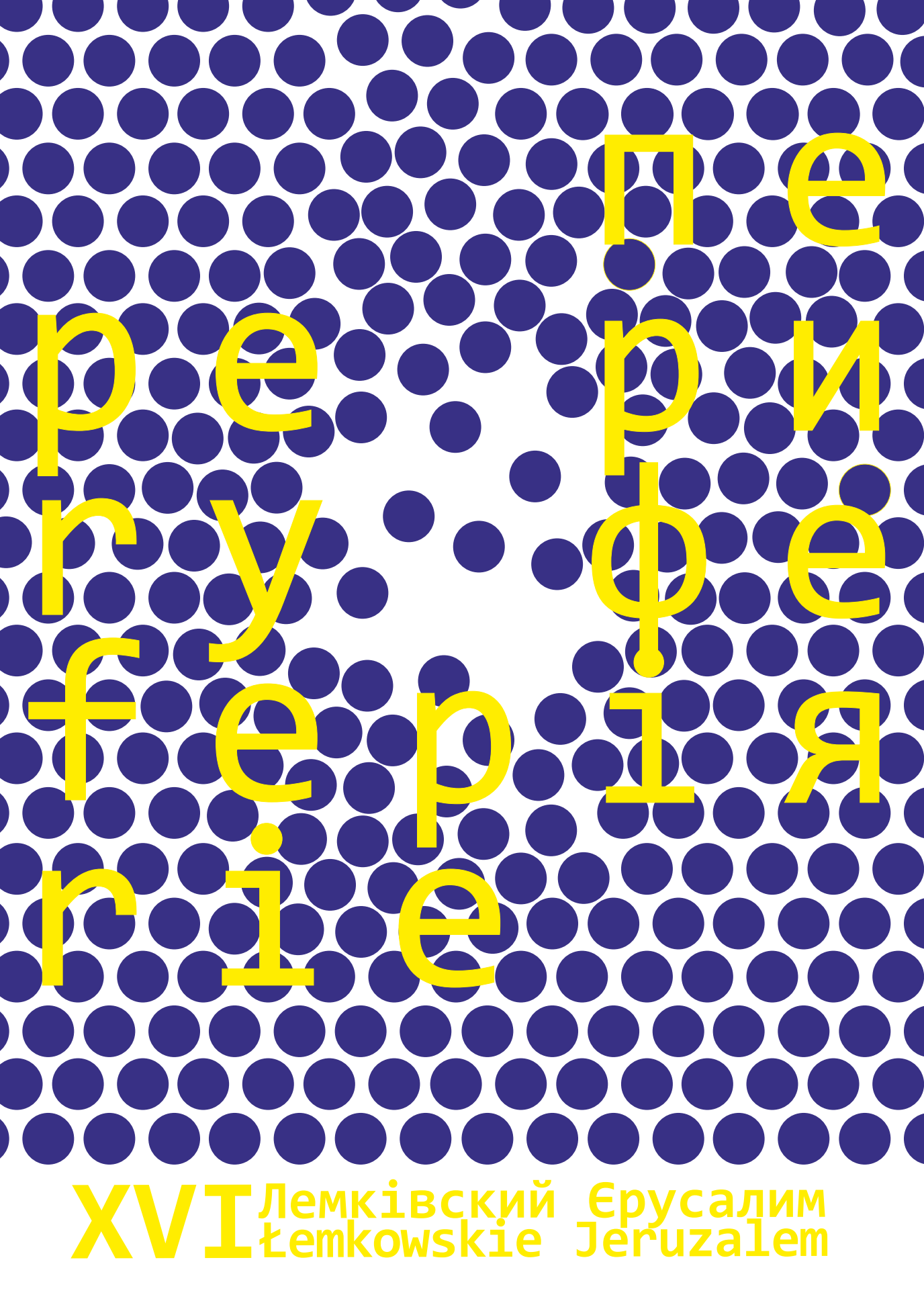
Іхаш на приклад до таких Чехів, сідаш си в барі, приходит кельнер, просиш в нього пиво, бесідуєш «prosim pivo» і прибуєш надати тому «prosim pivo» чеський акцент, но, може акцент, котрий здає ти ся, же є чеським, дістаєш тото пиво, смотриш, чи ніхто не видит і перевіряш, чи піни в нім напавду на два пальці, зас смотриш, чи ніхто не видит, і кладеш на піні п'ятикоронівку і позерашся, чи піна напевно ю тримат, пізніше кусціся ґилташ, підпалаш «petře nebo spartě», роззерашся по тих гоббіцких ґамбах, што їх всядили повно і уявляш си, як то такий чех може смотріти на світ. Як видно світ з той маціцькой, чеськой долинки.

З єдної сторони Німці, одкаль пришли шитки культурови еталони і вшитки форми, бо лем бортак не видит, же Чехи дакой виглядають як примітивнійши і меньш субтельни Німці. Нижє Австрія, котра служит Чехам до поправляня си настрою, бо то тіж Німці, лем дакус барже людзки і під руком, бо в сумі виглядають так само як Чехи, а можливе, же і кус гірше. На сході Словаки, котри тіж служат Чехам до підношїня свого его, бо то – в сумі - кус таки чеськи Вхідни Креси, місце - як то ся радит – цивілізаційной оранини, і хоц Чехи для Словаків ласкави, ґу ним витігають братню руку, то і так ставляться до Словаків в подібний спосіб як Польща до України, то значит «ми зме вас, братя, витягнули з варварства, то ходте гев тепер, ґамбці дайте, вкаже но свою вдячність, но кланяйтеся».

(tłumaczenie Natalia Nładyk, переклад Наталія Гладик)

Ziemowit Szczerek

Земовіт Щерек



п е
р е
р и
у ф е
е р і я
і е

XVI Лемківський Єрусалим
Łemkowskie Jeruzalem



Joanna Zemanek
Grzegorz Sztwiertnia

*Łemków portret własny
archiwalne zdjęcia
rodziny Łopacińskich z Wysowej
oraz zdjęcia robione w latach 2013-2016
na Łemkowskiej Wiatrze w Żdźni*

Йоанна Земанек
Гжегож Штвєртня

*Власний портрет лемків
архівне фото
родини Лопациньських з Висови
і фото роблене в 2013-2016 рр.
під час Лемківської ватри в Ждини*



Grzegorz Sztywnia
Totalsprache
instalacja
2016

Гжеґоґ Штвєртня
Totalsprache
інсталяція
2016



Joanna Zemanek
BreLoki
skóra naturalna
wydruk
6 x 6 cm
2016

Йоанна Земанек
BreLoki
натуральна скора
видрук
6 x 6 см
2016



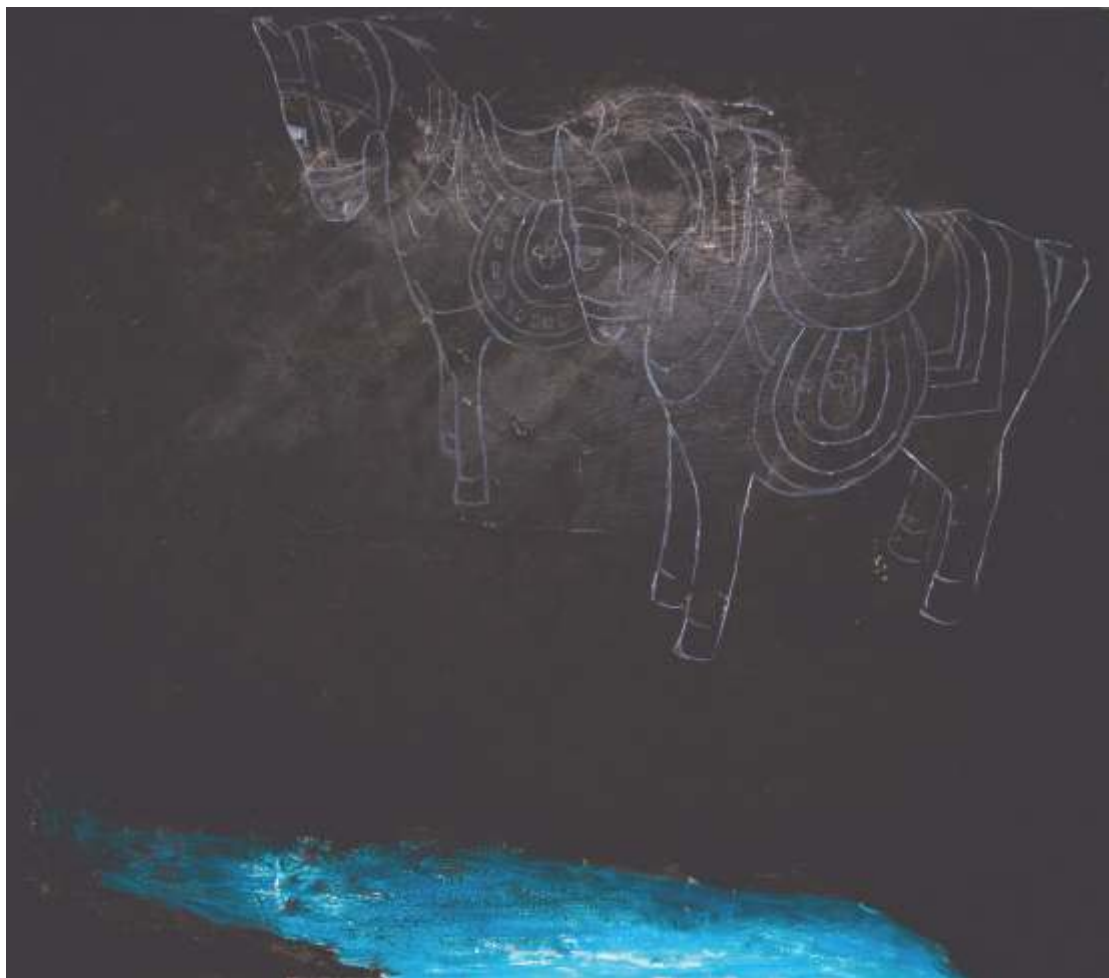
Joanna Zemanek
BreLoki
skóra naturalna
wydruk
6 x 6 cm
2016

Йоанна Земанек
BreLoki
натуральна скора
видрук
6 x 6 cm
2016



Joanna Zemanek
Znaki
akryl na płótnie
120 x 160 cm
2016

Йоанна Земанек
Знаки
акриль на полотні
120 x 160 cm
2016



Natalia Hładyk
Koniom wody dać
 olej na płótnie
 70 x 80 cm
 2016

Наталія Гладик
Кони напоїти
 полотно, олія
 70 x 80 см
 2016



Natalia Hładyk
Dziura w całym
 olej na płótnie
 100 x 120 cm
 2016

Наталія Гладик
Діра в цілїм
 полотно, олія
 100 x 120 см
 2016



Natalia Hładyk
Gąszcz
 olej na płótnie
 100 x 100 cm
 2016

Наталія Гладик
Гущавина
 полотно, олія
 100 x 100 см
 2016



Natalia Hładyk

Nie pamiętam dokładnie tego pejzażu I

olej na płótnie

20 x 30 cm

2016

Natalia Hładyk

Nie pamiętam dokładnie tego pejzażu II

olej na płótnie

20 x 30 cm

2016



Наталія Гладик

Добрі не пам'ятаю того краєвиду I

полотно, олія

20 x 30 см

2016

Наталія Гладик

Добрі не пам'ятаю того краєвиду II

полотно, олія

20 x 30 см

2016



Magdalena Kulesza-Fedkiewicz
Zorza II
akwarela na papierze
29 x 21 cm
2015

Магдалена Кулеша-Федковіч
Зоря II
акварель на папері
29 x 21 см
2015



Magdalena Kulesza-Fedkiewicz
Lis
tempera jajowa na papierze
100 x 70 cm
2015

Маґдалена Кулеша-Федковіч
Лис
яйцяна темпера на папері
100 x 70 см
2015



Magdalena Kulesza-Fedkiewicz
Podróż III
akwarela na papierze
30 x 20 cm
2015

Магдалена Кулеша-Федковіч
Подорож III
акварель на папері
30 x 20 см
2015



Tetiana Skoromna
Szymon Słupnik
 deska, lewkas, tempera
 15 x 20 cm
 2016

Тетіана Скоромна
Симеон стовпник
 дошка, левкас, темпера
 15 x 20 см
 2016



Tetiana Skoromna
 Joan Listwycznyk
 deska, lewkas, tempera,
 15 x 20 cm
 2016

Тетіана Скоромна
 Іоанн листвичник
 дошка, левкас, темпера
 15 x 20 см
 2016



Tetiana Skoromna
Jezus idący po wodzie
 płótno, tempera
 100 x 150 cm
 2016

Тетіана Скоромна
Ісус ходит по воді
 полотно, темпера
 100 x 150 см
 2016



Tereza Barabasz
Tryptyk *Osobno*
obiekt, płótno, włos
nitka, folia, druk
20 x 20 cm
2016

Тереза Барабаш
Триптик *Осібне*
об'єкт, полотно, волос
нитка, фолія, друк
20 x 20 см
2016







Mychajło Barabasz

O Nadziei

wideo instalacja

2016

Wideo instalacja składa się z dwóch części – zamontowanej na ścianie białej tkaniny i wideo projekcja, na której znajduje się portret człowieka. Biała tkanina jest zamontowana pod kątem żeby było widoczne na ścianie słowo “надія/nadzieja”. Po chwili kontemplacji osoba na filmie zasłania się ręką przed widzem. Praca odnosi nas do marzenia o zawieszenie broni, jednak to pragnienie jest tak osobiste, że w pewnym momencie przychodzi poczucie wstydlivości przed innymi...

Михайло Барабаш

ПРО НАДІЮ

відео-інсталяція

2016

Відео-інсталяція складатся з двох частин – замонтуваної на стіні білої тканини і відео-проекції, на котрій видно портрет людини. Білу тканину замонтували під кутом, жеби на стіні видніло слово “надія/nadzieja”. На відео людина по хвилині контемпляції засланятся од глядача руком. Робота односит нас до мрії про мир, на жаль того прагніня на тільки особисте, же в певнім моменті появлятця одчутя встиду перед іншими...



DanyŹo Mowczan

Bez tytułu

deska, lewkas, tempera, złoćenie

22 x 35 cm

2016

Данило Мовчан

Без заголовка

дошка, левкас, темпера, золочиня

22 x 35 cm

2016



Danyżo Mowczan

Nagi anioł

deska, lewkas, tempera, złocenie

22 x 35 cm

2016

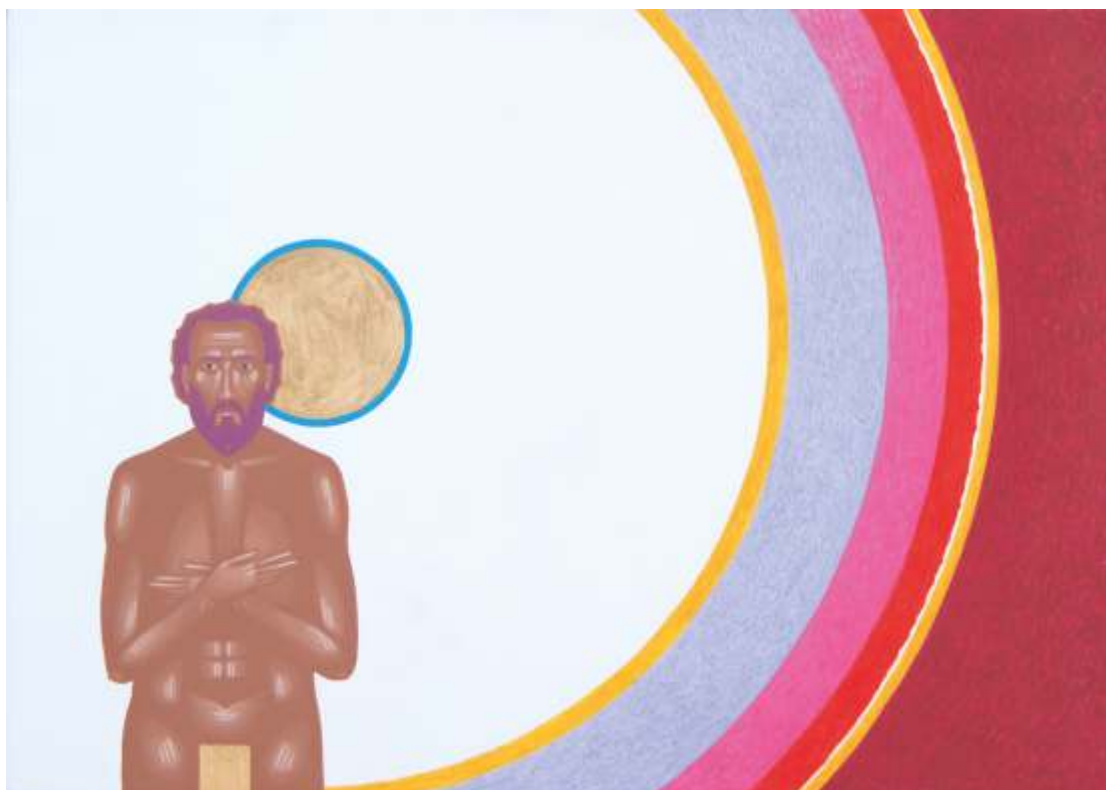
Данило Мовчан

Голий ангел

дошка, левкас, темпера, золочиня

22 x 35 cm

2016



Danyło Mowczan
Poza peryferią
 płótno, tempera, złocenie
 40 x 40 cm
 2016

Данило Мовчан
Поза периферією
 полотно, темпера, золочіння
 40 x 40 см
 2016



Daniel Białowas

Partes

plótno, akryl, technika własna

80 x 80 cm

2016

Даніель Бяловонс

Partes

полотно, акриль, власна техніка

80 x 80 см

2016



Daniel Białowas
Planetarium
płótno, akryl, technika własna
40 x 40 cm
2016

Даніель Бяловонс
Planetarium
полотно, акриль, власна техніка
40 x 40 см
2016



Daniel Białowas

In Hortum

plótno, akryl, technika własna

100 x 100 cm

2016

Даніель Бяловонс

In Hortum

полотно, акрил, власна техніка

100 x 100 cm

2016



Arkadiusz Andrejcow

Ród

olej, spray na płótnie

120 x 80 cm

2014

Аркадіуш Андрейков

Рід

олія, спрей на полотни

120 x 80 см

2014



Arkadiusz Andrejcow
Rodzeństwo stryjeczne
 olej, spray na płótnie
 110 x 90 cm
 2014

Аркадіуш Андрейков
Стриєчна рідня
 олія, спрей на полотни
 110 x 90 см
 2014



Arkadiusz Andrejko
Ojczym
 olej, spray na płótnie
 110 x 90 cm
 2014

Аркадіуш Андрейков
Вітчим
 олія, спрей на полотни
 110 x 90 см
 2014



Denisa Lehocká (Słowacja)
Bez tytułu
rysunek na papierze
29,5 x 42 cm
2006

Деніса Легоцка (Словаччина)
Без заголовка
малюнок на папері
29,5 x 42 см
2006



Denisa Lehocká (Słowacja)
Bez tytułu
rysunek na papierze
29,5 x 42 cm
2006

Деніса Легоцка (Словаччина)
Без заголовка
малюнок на папері
29,5 x 42 см
2006



Denisa Lehocá (Słowacja)
Bez tytułu
rysunek na papierze
29,5 x 42 cm
2006

Деніса Легоцка (Словаччина)
Без заголовка
малюнок на папері
29,5 x 42 см
2006



Artur Kłinaŭ (Białoruś)
Fotografie z cyklu *Mińsk Miasto Słońca*
zestaw 5 fotografii czarno-białych
30,5 x 46,5 cm
46,5 x 30,5 cm
2002 – 2005

Артур Клінаў (Білорусь)
Фотографії з циклю *Міньск Місто Сонця*
комплет 5 чорно-білих фотографій розміром
30,5 x 46,5 см
46,5 x 30,5 см
2002 – 2005



Artur Kłinaŭ (Białoruś)

Fotografie z cyklu *Mińsk Miasto Słońca*
zestaw 5 fotografii czarno-białych

30,5 x 46,5 cm

46,5 x 30,5 cm

2002 – 2005

Артур Клінаў (Білорусь)

Фотографії з циклу *Міньск Місто Сонця*

комплет 5 чорно-білих фотографій розміром

30,5 x 46,5 см

46,5 x 30,5 см

2002 – 2005



Artur Kłinaŭ (Białoruś)

Fotografie z cyklu *Mińsk Miasto Słońca*
zestaw 5 fotografii czarno-białych

30,5 x 46,5 cm

46,5 x 30,5 cm

2002 – 2005

Артур Клінаў (Білорусь)

Фотографії з циклю *Міньск Місто Сонця*

комплет 5 чорно-білих фотографій розміром

30,5 x 46,5 см

46,5 x 30,5 см

2002 – 2005



Artur Kłinaŭ (Białoruś)

Fotografie z cyklu *Mińsk Miasto Słońca*
zestaw 5 fotografii czarno-białych

30,5 x 46,5 cm

46,5 x 30,5 cm

2002 – 2005

Артур Клінаў (Білорусь)

Фотографії з циклу *Міньск Місто Сонця*
комплет 5 чорно-білих фотографій розміром

30,5 x 46,5 см

46,5 x 30,5 см

2002 – 2005



Artur Kłinaŭ (Białoruś)

Fotografie z cyklu *Mińsk Miasto Słońca*
zestaw 5 fotografii czarno-białych

30,5 x 46,5 cm

46,5 x 30,5 cm

2002 – 2005

Артур Клінаў (Білорусь)

Фотографії з циклу *Міньск Місто Сонця*
комплет 5 чорно-білих фотографій розміром

30,5 x 46,5 см

46,5 x 30,5 см

2002 – 2005



Anna Janczyszyn (Polska)
W miasto
video 22'
1993

Анна Янчишин (Польща)
В місто
відео 22'
1993



Anna Janczyszyn (Polska)
W miasto
video 22'
1993

Анна Янчишин (Польща)
В місто
відео 22'
1993



Pavlína Fichta Čierna (Słowacja)
Transport
video, 12' 15''
2002

Павліна Фіхта Черна (Словаччина)
Транспорт
відео, 12' 15''
2002



Pavľína Fichta Čierna (Słowacja)
Transport
video, 12' 15''
2002

Павліна Фіхта Черна (Словаччина)
Транспорт
відео, 12' 15''
2002

Grzegorz Sztwiertnia

Urodzony w 1968 roku w Cieszynie. Studia na Wydziale Malarstwa w krakowskiej ASP. Dyplom z wyróżnieniem w pracowni prof. Jerzego Nowosielskiego w 1992 roku – w którym to roku rozpoczął pracę na tej uczelni jako asystent. Przewód pierwszego stopnia (doktorat) przeprowadził w 1999 roku. Od 2008 doktor habilitowany na ASP w Krakowie. Obecnie profesor nadzwyczajny w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie i Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nowym Sączu. Autor kilkudziesięciu wystaw indywidualnych oraz uczestnik ponad stu w Polsce i za granicą. Pracuje na polu wielu dyscyplin: malarstwa i rysunku, rzeźby i instalacji, nowych mediów, kuratoringu. Prowadzi pracownię interdyscyplinarną na Wydziale Malarstwa krakowskiej ASP oraz zajęcia z teorii i praktyki nowych mediów w PWSZ w Nowym Sączu.

Гжеґоґ Штвєртнєя

Гродився 1968 рока в Цєшинї. Вчився на Малярским відділі Краківської мистецької академії. Отримав диплом з одзнаком в майстерни проф. Юрія Новосільського в 1992 році, коли-то там зачав працювати як асистент. Докторат захистив в 1999 році. Од 2008 рока доцент на Академії мистецтв в Кракові. На гнєшній час професор надзвичайний Академії мистецтв в Кракові и Державной вишшой професійной школи в Новим Санчи. Автор кільканадцєтьох індивідуальних виставок, а учасник бїльшє 100 в Польщи и за границьом. Працює в рїжних стилях: малярства и рисунку, рїзби и інсталяції, нових мас-медіа, кураторінгу. Провадит інтердисциплїнарну майстерню на Малярским відділі Краківської мистецької академії, а тїж занятя з теорії и практики нових мас-медіа в Державній вишшій професійній школі в Новим Санчи.

Joanna Zemanek

Urodzona 1979 r. w tękach w województwie małopolskim. W 2005 r. uzyskała podwójny dyplom z tkaniny artystycznej i malarstwa na Wydziale Malarstwa ASP w Krakowie. Adiunkt na tymże wydziale w Katedrze Interdyscyplinarnej w III Pracowni Interdyscyplinarnej Tkaniny Artystycznej prof. Lilli Kulki. W 2012 r. obroniła doktorat w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne na Wydziale Malarstwa w macierzystej uczelni. Uprawia malarstwo, rysunek, zajmuje się tkaniną artystyczną, tworzy obiekty, instalacje, filmy wideo, jest również kuratorem wystaw. Regularnie pokazuje swoje prace na wystawach indywidualnych i zbiorowych.

Йоанна Зєманєк

народилася в Ленках Малопольского воеводства. В 2005 році захистила подвійний диплом з артистичної тканини і малярства на Факультеті малярства Академії мистецтв в Кракові. Адюнкт на тім самім факультеті в Катедрі інтердисциплїнарній в III Інтердисциплїнарній майстерни артистичної тканини проф. Лілії Кульки. В 2012 році захистила докторат в артистичній дисциплїні мистецтва на Факультеті малярства в своїй учельні. Малює, рисує, працює з артистичном тканином, задумує об'єкти, інсталяції, фільми відео, є куратором вистав. Регулярні вказує свої роботи на індивідуальних і колективних виставках.

Natalia Hładyk

Ukończyła studia licencjackie w Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuki, Wydział Malarstwa Monumentalnego, finalnie absolwentka

Obszar zainteresowań to malarstwo oraz obiekt. Jest animatorką kultury, od 2004 r. kuratorką „Łemkowskiego Jeruzalem”.

Наталія Гладик

бакалавр Львівської національної академії мистецтв, Відділ монументального малюнку, фінальні абсолювентка Краківської академії мистецтв, Відділ малярства мольбертового, річник 2007. Цікавиться малярством и об'єктом. Аніматорка культури, од 2004 рока кураторка «Лемківського Єрусалима».

Magdalena Kulesza-Fedkowicz

Urodzona w 1981 r. Jest absolwentką PLSP w Nałęczowie. Studiowała na Wydziale Malarstwa oraz w pracowni filmu animowanego w krakowskiej ASP. W 2008 r. otrzymała dyplom z malarstwa w Pracowni prof. Leszka Misiaka. W 2015 r. obroniła tytuł doktora sztuki w zakresie sztuki pięknej na Wydziale Malarstwa w macierzystej uczelni. Zajmuje się malarstwem, filmem animowanym, grafiką warsztatową i książką artystyczną. Jej prace i filmy pokazywane są w kraju i za granicą.

Магдалена Кулеша-Федкович

Гродилася в 1981 році. Абсолювентка Пластичного лицю в Наленчові. Вчилася в Краківській академії мистецтв - Малярський відділ, майстерня анімованого фільму. В 2008 році отримала малярський диплом в майстерни проф. Лешека Місяка. В 2015 р. захистила звання кандидата мистецтва на Малярським відділі Академії. Займується малярством, анімуванням фільмом, варштатном графіком и артистичном книжком. Їй праці и фільми сут вказувани в Польщі и за границьом.

Tetiana Skoromna

Absolwentka Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuki, Wydział Malarstwa Sakralnego, rocznik 2010. Autorka i realizatorka kilkudziesięciu rozpisów w cerkwiach w Zachodniej Ukrainie oraz wielu ikon.

Тетяна Скоромна

абсолювентка Львівської національної академії мистецтв на Відділі сакрального малярства, річник 2010, авторка и реалізаторка кількадесятьох церковних розписів Західної України и незлічених ікон.

Tereza Barabasz

Urodzona 1984 we Lwowie. 2001-2007 – studiowała w Narodowej Akademii Sztuk Pięknych we Lwowie (wydział włókiennictwa artystycznego). 2010, 2016 – stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP w ramach programu „Gaude Polonia” (2010 – Łódź u prof. Doroty Sak, 2016 – Kraków u dr hab. Grzegorza Sztwiertni); 2010 – członek Narodowej Spółki Malarzy Ukrainy; 2016 – Nagroda Fundacji „AKAPI” za najlepszy debiut na 15 Międzynarodowym Triennale Tkaniny w Łodzi; 2016 – Złoty Medal na 15 Międzynarodowym Triennale Tkaniny w Łodzi.

Тереза Барабаш

Народилася 1984 р. во Львові. 2001-2007 – вчилася во Львівській національній академії мистецтв (відділ артистичної тканини). 2010, 2016 – стипендиста Міністра культури і національної спадщини РП в рамках програми «Gaude Polonia» (2010 – Лодзь, в проф. Дороти Сак, 2016 – Краків в др Гжеґожа Штвєртні); 2010 – член Національного товариства малярів України; 2016 – Нагорода

фонду «АКАПІ» за найліпший дебют на 15 Міжнародним Triennale тканини в Лодзі; 2016 – Золота медаль на 15 Міжнародним Triennale тканини в Лодзі.

Mychajło Barabasz

Urodzony 1980 r., Ternopil, Ukraina. 1995 – 1999 r. – Kolegium sztuki użytkowej w Kosowie, Iwano-Frankiowski, Ukraina, 1999 – 2005 r. – Narodowa Akademia Sztuk Pięknych we Lwowie (wydział malarstwo monumentalne), Ukraina. 2007 – jeden z założycieli i aktywny uczestnik Formacji Artystycznej „Koma”. 2008 – członek Narodowej Spółki Malarzy Ukrainy. 2011 – jeden z organizatorów i aktywny uczestnik Stowarzyszenia artystycznego „NURT”. 2011, 2016 – stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP w ramach programu „Gaude Polonia” (2011 w Krakowie w prof. Andrzeja Bednarczyka, 2016 w Poznaniu w prof. Sławomira Sobczaka).

Михайло Барабаш

Народжений 1980 р. в Тернополі. 1995-1999 р. - Колегія побутового мистецтва в Косові на Івано-Франківщині, 1999-2005 р. - Львівська національна академія мистецтв (факультет монументальне малярство). 2007 – співзасновник і активний учасник артистичної формації «Кома». 2008 член Національного товариства художників України. 2011 – співорганізатор і активний учасник артистичного товариства «НУРТ». 2011, 2016 - стипендіста Міністра культури і національної спадщини РП в рамках програми «Gaude Polonia» (2011 – Краків, в проф. Андрея Беднарчика, 2016 – Познань в проф. Славоміра Собчака).

Danyło Mowczan

Absolwent Lwowskiej Narodowej Akademii Sztuki, rocznik 2006, Wydziału Malarstwa Sakralnego. Jego ikony mocno wpisują się w tradycję sztuki inspirowanej malarstwem Jerzego Nowosielskiego. Prace artysty prezentowane były na wystawach autorskich i zbiorowych w Ukrainie i poza jej granicami. Znajdują się one w kościołach i zbiorach prywatnych w Ukrainie, Białorusi, w Polsce, Niemczech, Kanadzie.

Данило Мовчан

абсолювент Львівської національної академії мистецтв на Відділі сакрального малярства, річник 2006. Його ікони виростають з мистецької традиції Юрія Новосільського. Його праці були презентувани на авторських і колективних виставках в Україні і за кордоном. Можна їх однайти в храмах і приватних колекціях в Україні, Польщі, Німцях, Канаді і на Білорусі.

Daniel Białowas

Urodził się w 1975 r. w Sanoku. Tworzy w zakresie malarstwa, rysunku, grafiki. Przygotował dwie wystawy indywidualne i brał udział kilkanaście zbiorowych. Mieszka i pracuje w Sanoku.

Даніель Біаловонс

Гродився 1975 року в Сяноці. Цікавит го малярство, рисунок, графіка. Мав дві виставки свої праць і кільканадцет колективних. Мешкат и працює в Сяноці.

Arkadiusz Andrejkow

Ur. 1985 r. w Sanoku

2005-2008: Studia licencjackie w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Sanoku, kierunek edukacja plastyczna; 2008-2010: Uzupełniające studia na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego, kierunek edukacja plastyczna. Wystawy indywidualne: „Malarstwo”, Galeria Pod Piątką, Stary Sącz, 2014 r.; „Kolosium”, Galeria Centrum w Nowohuckim Centrum Kultury, Kraków, 2014 r.; „Zimne powinowactwo”, Pałac pod Baranami, Kraków, 2014 r.; „Zimne powinowactwo”, Galeria Przy Pętli, Cisna, 2015 r.; „Malarstwo”, BWA Krosno, Krosno, 2015 r.; „Wystawa malarstwa”, Galeria Na Najwyższym Poziomie, Elektromontaż Rzeszów, 2015 r.; „Wychowanek IV”, Teatr Muzyczny Capitol, Wrocław, 2016 r.; „Zimne powinowactwo”, BWA Galeria Zamojska, Zamość, 2016 r.

Аркадіуш Андрејков

нар. в Саноці

2005-2008: Студії I рівня в Сянічкій державній вищій професійній школі, напрямок: пластична освіта; 2008-2010: Студії II рівня на Факультеті мистецтв Ряшівського університету, напрямок: пластична освіта. Індивідуальні виставки: «Малярство», Галерія під п'ятком, Старий Санч, 2014 р.; «Kolosium», Галерія центрум в Новогуцьким центрі культури, Краків, 2014 р.; «Студена спорідненість», Палац під баранами, Краків, 2014 р.; «Студена спорідненість», Галерія при пентельці, Тісна, 2015 р.; «Малярство», Бюро артистичних виставок, Коросно, 2015 р.; «Малярська виставка», Галерія на найвижшим рівни, Електромонтаж, Ряшів, 2015 р.; «Вихованок IV», Музичний театр Capitol, Вроцлав, 2016 р.; «Студена спорідненість», Бюро артистичних виставок Галерія Замойська, Замосць, 2016 р.

PAVLÍNA FICHTA ČIERNA

Ur. w 1967 r. w Žilinie, Słowacja. Autorka filmów fotografii i instalacji o konceptualnym charakterze. Absolwentka bratysławskiej Akademii Sztuk Pięknych i Designu (VŠVU). Mieszka i pracuje w Žilinie.

W swoich filmach, fotografiach i efemerycznych obiektach, w których używa kruchych i nietrwałych materiałów, zajmuje się „odwrotną stroną życia”, losem ludzi którzy w rzeczywistości nowych, posttotalitarnych czasów znaleźli się na obrzeżach sytego społeczeństwa. Autorka często ujmuje się za społecznie wykluczonymi jak starzy, biedni, chorzy albo stygmatyzowani przynależnością do mniejszości Romowie. Walec dokumentarny tych prac jest nie do przecenienia, jednak artystka nie epatuje emocją jak w interwencyjnym reportażu prasowym czy telewizyjnym. W filmie *Transport* (2002) żmudnie dokumentuje długą drogę pokonywaną codziennie przez niepełnosprawnego pacjenta publicznego szpitala.

ПАВЛІНА ФІХТА ЧЕРНА

нар. 1967 р. в Жиліні, Словаччина. Авторка фільмів і інсталяції в концептуальній оправі.

Абсольвентка Братиславської академії мистецтв і дизайну. Мешкат і працює в Жиліні.

В своїх фільмах, фотографіях і ефемеричних об'єктах, для яких використовує делікатні матеріали, займається «другом стороною життя», дольом люди, котрі в реаліях нового посттоталітарного часу, наблизилися на маргінесі достатнього суспільства. Авторка приділяє увагу старим, бідним, хворим або людям, назначеним циганським ярмом. Її праці, як документальний матеріал сут безцінні, але не видно ту тіж емоції, што зас характерне для інтервенційного прасового чи фільмового репортажу. В фільмі Транспорт (2002) вперто документує довгу дорогу, яку приходится долати калікому пацієнтові публичного шпиталю.

ANNA JANCZYSZYN

Ur. w 1967 r. w Krakowie. Autorka prac wideo i projektów interaktywnych. Ukończyła krakowską ASP. Mieszka i pracuje w Krakowie.

W latach 90. zrealizowała *Grę* – projekt wystawy interaktywnej. Zajmuje się instalacją, happeningiem, sztuką wideo. Film „W miasto” z 1993 jest rejestracją zaplanowanego zdarzenia, jakim był zamysł wędrówki autorki, czołgającej się ulicami Krakowa. Jednak konsekwencje tego pomysłu nie mogły być przewidziane: reakcje przechodniów obejmowały pełną gamę zachowań – od obojętności, przez zaciekawienie, troskę, chęć niesienia pomocy, kpinę, aż po agresję. Powstały zapis można sytuować pośród najciekawszych dzieł lat 90., wpisujących się w nurt sztuki krytycznej.

АННА ЯНЧИШИН

Нар. в 1967 р. в Кракові. Авторка праць відео і інтерактивних проєктів. Закінчила Краківську академію мистецтв. Мешкат і працює в Кракові.

В роках 90. зреалізувала *Гру* – проєкт інтерактивної виставки. Займається інсталяціями, гепенінгами, мистецким відео. Фільм «В місто» з 1993 року – то реєстрація запланованої події, яком бив задум мандрівки авторки, котра волочит своє тіло по землі улицями Кракова. Не мож било знати наперед консеквенції того задуму: луде позералися на тото в барз ріжний спосіб - єдним било байдуже, інших цікавило, хтоси висміяв. Била агресія, інчим разом співчуття і бажання помочи. Награний матеріал треба закваліфікувати до найцікавіших шедеврів нурту критичного мистецтва 90-х років.

ARTUR KLINAŪ

Ur. w 1965 r. w Mińsku. Z wykształcenia architekt. Artysta malarz, fotografik i performer autor obiektów przestrzennych, pisarz. Jeden z liderów obecnej artystycznej sceny undergroundowej w Mińsku.

Jest malarzem i performerem, twórcą obiektów efemerycznych – wykonywanych ze słomy replik motywów z architektury monumentalnej. Klinaŭ jest także literatem, w polskim tłumaczeniu wydana została w Wydawnictwie Czarne książka *Mińsk. Przewodnik po Mieście Słońca*. Powieść-esej pierwsza w dorobku

prozatorskim autora była zamknięciem pracy na fotograficznym projektem *Mińsk. Miasto słońca* (2002 -2005), którego rezultatem były setki czarno-białych fotografii architektury rodzimego miasta. Artur Kłinaŭ opowiada tym obrazami o świecie, w którym się wychował, pozornej utopii, skutecznie odkrywając jego zakłamanie i sztuczność.

АРТУР КЛІНАЎ

Нар. в 1965 р. в Мінську. За освітою архітектор. Художник, фотограф і перформер, автор об'єктів в просторі, письменник. Єден з лідерів андерґрандової артистичної сцени в Мінську. Художник і перформер, автор ефемеричних об'єктів – солом'яних реплік мотивів, належних монументальній архітектурі. Клінаў то тіж літерат, видавництво «Чарне» в польским перекладі видало книжку *Мінськ. Провідник по Місці Сонця*. Повіст-есеї як перша в прозаторській спадщині автора книжка завершила роботу над фотографічним проектом *Мінськ. Місто сонця* (2002-2005), якого результатом були сотки чорно-білих фотографій архітектури рідного йому міста. Тіма картинами оповідає о світі, в котрим ся виховав, світі позорной утопії, чим вдало демаскує брехню і його ненатуральність.

DENISA LEHOCKÁ

Ur. w 1971 r. w Trenčíně, Słowacja. Autorka rysunków, obrazów, rzeźb i instalacji. Absolwentka bratysławskiej Akademii Sztuk Pięknych i Designu. Mieszka i pracuje w Bratysławie. Tworzy instalacje o formie zmiennej, zależnej od miejsca ekspozycji. Na te przestrzenne aranżacje składają się obrazy, rysunki i rzeźby, które artystka łączy z materiałami organicznymi, jak drewno i kryształ górski. Budowane przez nią układy mają charakter nietrwały i nieciągły. Na luźno ustawionych blatach układa rzeczy będące rezultatami jej własnej wytwórczości, przedmioty gotowe jak np. mydło, sznurki, nici łączy z wziętymi z natury kamkami, gałązkami. Tworzy z nich grupy przedmiotów poddających się poetyckim asocjacom.

ДЕНІСА ЛЕГОЦКА

Нар. в 1971 р. в Тренчині, Словаччина. Авторка малюнків, картин, різб і інсталяцій. Абсолютентка Братиславської академії мистецтв і дизайну. Мешкає і працює в Братиславі. Творить інсталяції о змінній формі, залежній од місця експозиції. На тоти аранжації в просторі складаються картини, малюнки і різби, котрі артистка в'яже з органічними матеріалами, як дерево і гірський криштал. Будувани без ню уклади мають короткотривалий характер. На вільно уставлених столах укладатся річи, котрі сут результатами ей власної творчості, готови предмети - мило, мотузки, нитки, поєднани з камінчиками і галузками, взятими з натури. Компонує з них групи предметів, котрі піддаються поетичним асоціаціям.

prepre
rrrf
euei

пепри
рф
ия